

Luiz Renison

„... Prepađe me njegov
krzneni šorts!“

fanta–nove ispovesti Džordžije Nikolson

Preveo
Zoran Ilić

■ Laguna ■

Naslov originala

Louise Rennison

...STARTLED BY HIS FURRY SHORTS!

Fab new confessions of Georgia Nicolson

U znak sećanja na Dezu Vikara, s ljubavlju

Copyright © Louise Rennison 2006

Translation Copyright © translated under licence
from HarperCollins Publishers Ltd 2007 za srpsko
izdanje, LAGUNA

Veliki poouuljubac mojoj porodici i prijateljima, starim i novim. (Vidite, ne kažem da su neki od vas stari, samo kažem da su neki noviji od drugih... mmm... ali ne na manje stari način. Oh, vidite, jednostavno vas volim, u redu?)

Ogromno čakširocepajuće hvala mojim urednicima, izdavačima, dizajnerima i distributerima iz Harper-Kolin-
sa u zemlji Bilija Šekspira i Hamburgeričastoj zemlji.

Hvala, kao i uvek, Carici.

Međutim, najviše hvala mojim divnim, divnim čitaoci-
ma (u koje se sada čak ubrajaju i neki fatiji, što je pomalo
alarmantno).

Poruka od Džordžije

Dragi ortaci i ortakinjice po čitavom svetu,

(Čekajte malo, kada kažem „po čitavom svetu“, ne mislim „da ste se raštrkali po svetu“, samo hoću da kažem da vas ima na međunarodnom planu.) Gde sam ono stala pre no što sam vas zbunila? Oh, da, znate li koliko vas sve volim? PUNO. Eto koliko. Stvarno, to je le činjenica. Zašto bih onda prove- la toliko vremena preturajući po svojoj intimi (opaa) i pisa- la još jedan dnevnik?

U stvari, kao što to i kažem svakome ko hoće da me saslu- ša (tj. nikome), ja sam praktično svetac u ljudskom obliku. Međutim, to se veoma malo poštuje. Na primer, pre neki dan sam pomogla jednoj maloj starici da pređe ulicu. Nisam morala. U stvari, bila sam u neverovatnoj žurbi, jer sam kre- nula da kupim nov karminčić. Međutim, pomogla sam, a zna- te li šta je ona uradila? Udarila me je kišobranom! Rekla je da neće da pređe ulicu, da čeka prijatelja koji treba da dođe po nju da idu na igranku!!!

Eto kakav je svet u kome ja živim.

Mađori umno poremećeni, kao Elvis Etvud, roditelji, itd., kažu da je mladima samo stalo do karmina i ljubljenja. Ja na to kažem hahahaha. Kada bi se oni malo pomučili da proči- taju dela genijalizma kao što je moje, brzo bi shvatili da mi radimo mnogo korisnih i kreativnih stvari. Ko je izmislio ter- mine „odsek za piš-upiš“ i „salon kenjote“ koji se koriste u školama po čitavom svetu? Pre no što sam se pobrinula da

izmislim „cinge–cange“, zar nismo bile buđale kada smo svo-
ju grudnu građu nazivali, mm... grudima.

Shvatate?

Mislim da shvatate.

Pozdrav i bog vas sve blagoslovio.

A i vi' mo se.

Džordžija

p.s. A izmislića sam i nerv s i k. z.,¹ i tako dalje.

p.p.s. I vikinški pakleni disko ples.

p.p.p.s. Mogla bih da nastavim, ali sam pomalo umorna
od kreativizma i mogla bih... zzzzzzzzzzzzzzzzzzzzzzz.

Život u zemlji zvanoj Fijaško

Subota, 18. jun

21.00

Neverovatno mi je da sam ponovo u raljama romantike.

A i u furuni ljuubavi.

A verovatno i na putu ka pekari bola.

A možda ću čak usput da svratim na mali kolač u posla-
stičarnici agonije.

Umukni, mozgu. Umukni.

Gledam u zvezde kroz prozor svoje sobe

21.01

U knjizi *Meditacija za veoma zaostale* piše da gledanje u
svemir, zvezde i tako to, smiruje.

Ommmm.

21.03

Greše u knjizi o meditaciji. Bog, zvezde nerviraju. Namigu-
ju i trepere kao svetlucavi idioti. Zašto su tako veseli?

¹ Vidi Džordžijin glosar. (Prim. prev.)

21.03 i po

Reći ću vam zašto su tako veseli: zato što oni nisu ja. Oni ništa ne znaju o zovu Roga i ljubljenu. Da li je Bog Ljuuu-bavi ikada rekao nekom od njih: „Javiću ti za nedelju dana da li želim da se zabavljam s tobom ili ne“? Nije.

U svakom slučaju, čemu zapravo služe zvezde? Pod njima čovek ne može čak ni da čita. Samo vise. Kao prigušene baklje.

21.04

Visiti i nije baš neki posao, je l' tako?

21.05

Kao takva, ne osećam se smirenije.

21.10

Boraviti u pekari bola je veooma veooma smorno. Subota je večer, devet i deset, a ja sam u svojoj sobi. Sama. U cvetu sam svog – mm – rogizma i *joie de vivre*,² a ništa se ne dešava. Ništa.

U ovoj kući je kao u grobu. Ja...

Oh bože, moja draga mlađa sestra mi je nogom otvorila vrata i bacila mog mačka Angusa na mene.

„ZAVVVVOOO, Džindžo!!! Mi vratili se. Zavvo!!! Gledaj kako mi gaće igraju. Seks dupe, seks dupe, ja sam seks dupe!!!“

² Franc.: radost življenja. (Prim. prev.)

Oh blagi *Gotte* na *Himmelu*.³ Angus je pomodreo od besa što je bačen i čim je prestao da kija i da se trese, zario mi je kandže u gležanj. Jaoooooooo. Sada sam na putu ka poslastičarnici mučke,⁴ bangavih nogu. Uraa!

Libi je podigla haljinicu preko glave i zavrtela dupetom kao striptizeta. Gde ona vidi ljude koji to izvode?

Malo pre su se vratili iz utočišta za umobolnike, tj. dedinog staračkog doma, pa biće da je to tamo videla. Videla sam ja stanare u njihovom takozvanom zajedničkom foajeju. Pravili su se da igraju domine, ali su u tajnosti vežbali ludilo. A verovatno se i šepurili unaokolo u pelenama za odrasle.

Onda je ušla keva sva u kevičanskom fazonu i zgrabila Bibicu. „Mlada damo, vreme je za zemlju Knjavaliju.“

Libi je u kevinom naručju nastavila da peva i vrcka se, a onda je ova primetila mene. Da sam u svojoj sobi.

„Džordžija, šta si to naumila? Zašto si tu?“

Rekoh: „Ne da neko primećuje, ali ovo je u stvari moja soba. Znaš, da ja u njoj boravim. Bila sam u krevetu, kako to obično biva.“

Keva reče dok je izlazila: „Oh, mora da si taaako umorna, od svog tog sjaja za usne i maskare koje nosiš po čitav dan.“

Veooma veooma zabavno. Nije.

21.25

U krevetu sam više od dvadeset i četiri sata, samo sam ustajala da nešto prezalogajim i odem do WC-a. Oh, i nakratko sam otišla do radnje da kupim ono najneophodnije.

³ Nem. *Gott* – bog; *Himmel* – nebo. (Prim. prev.)

⁴ Vidi Džordžijin glosar. (Prim. prev.)

Maskaru i novi držač za cinge-cange. Primerak *Kosmopolitena*. Ima više od dvadeset i četiri sata otkako me je Masi-
mo ostavio pred vratima rekavši da će mi javiti da li želi
da mu budem devojka ili ne. Zašto sam priznala da želim
da mi on bude pravi dečko? Zašto zašto?

21.26

A i tri puta zašto? Zašto zašto zašto? Zašto jednostavno
nisam izvela neosetljivi prefinjizam? Mogla sam bar jed-
nom da umuknem i budem puna nonšalantizma i *savoir*⁵
kakoseonokaže.

21.30

Da sam dobro igrala igru, imala bih gomilu momaka. Sve u
isto vreme. Masimo Italijanski Ždrebac da mi bude dečko
za vikend, a Dejav Upiš (opaa) za crne dane. A možda i biv-
ši Seks Bog (čije ime neću pominjati, čak ni u grobu) kao
neka vrsta dečka iz Kivičaste zemlje posredstvom avionske
pošte. Međutim, oh ne, morala sam da stenjem o tome
kako želim da Masimu budem jedna i jedina.

21.40

Bila sam tako srećna dok sam se s Masimom na sudaru
ljubila pod zvezdama. Zvezde mi tada nisu išle na živce.
Ništa mi nije išlo na živce.

⁵ Franc. *savoir-faire* – takt. (Prim. prev.)

21.42

Kako to da opet živim u zemlji zvanj Fijasko? Jednog tre-
nutka me je ljubio pod svetlucavim glupsonima, a sledećeg
otišao na *Kasno i uživo* s Kretenušom Lindzi, motkastim
insektom i davežom.

Proganja me ta matora Klempa Tangić. Prvo je smuvala
znate koga, onoga čije ime nikada neću pomenuti, čak ni u
grobu, ali da biste imali predstavu ko je u pitanju – ime mu
počinje na „R“, a završava se na „obi“. A sada se priljigavila
uz Masima. Mrzim je, mrzim je.

Međutim, takav vam je život, ukratko rečeno, zar ne?
Pa, moj u svakom slučaju jeste – sav fanta i čudečanstven,
a onda sav usran i *merde*.⁶

21.45

Šta je ono Čarli Dikens rekao u svojoj čuvenj knjizi *Oliver
Tupson*? Ah, da: „Pa svekoliki svet je pozorje gde muškar-
čad i ženad glumeju. Živeli.“⁷ Ili je to rekao Bili Šekspir?

Ko zna? Koga je briga? U svakom slučaju, šta to znači? I
zašto niko od onih bradatih tipova iz elizabetanskog doba
ne zna ljudski da govori engleski?

Šta uopšte išta znači?

Ponoć

Oh, ne mogu ovo da podnesem. Još koliko sati ima do tre-
nutka kada će mi Masimo odgovoriti? Možda bi trebalo da

⁶ Franc.: sranje. (Prim. prev.)

⁷ Džordžija karikira čuveni stih iz Šekspirovog komada *Kako vam drago*
koji inače glasi „Pa ceo svet je glumište gde ljudi i žene glume...“. (Prim.
prev.)

ga nazovem i kažem mu da nisam mislila ono što sam rekla da mi bude jedan i jedini. Mogla bih da kažem da može da izlazi i s Kretenušom Lindzi, sve dok mu se i ja sviđam.

00.10

Ali bi se onda ja s njim ljubila pošto se on prvo ljubio s njom, a to bi značilo da sam se praktično ljubila s njom. Niko ne bi mogao s tim da živi.

00.20

Radije bih se ljubila s Angusom.

00.26

Kladim se da se Angus bolje ljubi od nje.
Mnogo bolje.

00.30

On svakako ima lepše noge.

00.31

Pa, u svakom slučaju, više nogu.

00.36

Svi su otišli u krevet. A mačorčići su izašli napolje. Čujem ih kako urliču i pljuju negde po bašti. Zrikavi Gordi je sada gotovo tinejdžer, u mačjim godinama. Kladim se da pika loptu kao Oskar, nazovisin gospodina i gospođe Od-preko-puta, inače poznat kao Perverznjanko. Ne, hoću da kažem da se on verovatno pretvara da pika loptu, a u stvari pogledom traži nešto žensko mačkasto.

00.39

U stvari, Gordi bi mogao biti daleko bolji od Oskara u pikanju lopte i odmeravanju devojaka, zato što bi baš bukvalno mogao da to radi u isto vreme – jednim okom da gleda u loptu, a drugim da odmerava mačkice. Zrikavost bi mu dobrodošla, kao bogom dana.

00.41

Oooh, ne spava mi se. Moram da čitam neku knjigu punu mudrizma.

00.42

U mojoj (pa, zvanično kevinov) knjizi *Kako naterati bilo kog kretena da se zaljubi u vas* piše da ako se pretvarate da se osećate onako kako se osećate, onda ćete se osećati kako se osećate.

Pardon?

00.45

Na primer, piše: „Ako odete na žurku i stidljivi ste, uđite u prostoriju sa širokim osmehom na licu. Zabacite ramena, podignite glavu, pustite ruke da vam opuštено vise. Onda niko neće primetiti da nemate samopouzdanja!“

Okej, probaću to pred ogledalom.

Široki osmeh, ruke opuštено vise i njišu se. Veliki osmeh, zabačena ramena, podignuta glava, njih njih. Opuštено ruke i njih njih.

* * *

00.52

Da, nesumnjivo izgledam kao da imam samopouzdanja. Mada postoji samo jedna mala začkoljica: ličim na orangutana kada mi ruke ovako opuštene vise i njišu se. Verovatno na orangutana po imenu Rolf. A ko bi želeo da mu devojka bude orangutan pun samopouzdanja? Samo to se pitam.

00.54

Rolf, orangutan pun samopouzdanja, u pidžami sa slikom teletabisa. Koju sam obukla samo zbog udobnostizma. Nisam imala pojma da ću ići na žurku u njima; izgledaću puna samopouzdanja.

Mozgu, umukni.

Nedelja, 19. jun

Moja soba

10.00

Iste ralje ljubavi.

Ista furuna bola.

Ista pekara... umukni umukni.

Obično bih se posavetovala s Dejvom Upišom povodom scenarija sa Bogom Ljuubavi. Ipak je on zvanični Majstor za Rog i Kralj Čakšira. I dalje se cepam od smeha kao cepanica kada pomislim na njega kako peva: „Brda su čila od zvuka čakšira!“ Pitala bih ja njega da mi da neki koristan mudrizam u vezi s momcima i tako to, ali malo je postao čudan posle onog njegovog fandanga⁸ „Šta ako

⁸ Vidi Džordžijin glosar. (Prim. prev.)

je zaista trebalo da budemo zajedno?“, pa se i ja osećam pomalo čudno da bi se ponovo s njim videla.

11.00

Muti mi je pomolila glavu na vratima. „Idemo u Akvalend. Hoćeš li i ti da pođeš?“

Rekoh: „Jesi li poludela?“

Izgovorila sam to učtivo, kao raspitujem se, ali je ona popizdela. „Tako si primitivna, u pizdu materinu.“

Zamalo da kažem da psovanje pokazuje nedostatak vokabulara, ali nisam zato što sam veoma veoma umorna.

11.30

Švajcarska porodica Ludić⁹ je otišla uz „tutnjavu“ klovnovskim automobilom – inače poznatim kao ćaletov smešni robin relijant na tri točka – i ostavili su me samu u Zamku Čistog Očajnitisa.

11.35

Počinjem da ludim. Moraću da nazovem onu Velikogačeronovičku. Nadam se da neće brbljati o izmetu slepih miševa.

Telefonirala Džes.

Džes je toliko bila u zemlji Džes-i-Tomiji da čak nije ni primetila da sam ja u pekari bola. Samo je brbljala, za čitavu Evropu. „Oooh, tako je bajno što se Tom vratio! Juče

⁹ Džordžija misli na švajcarsku porodicu Robinson, junake istoimenog romana J. D. Wyssa, koji na putu za Australiju dožive brodolom, iskrcajavu se na pusto ostrvo i na njemu organizuju život. (Prim. prev.)

sam ga samo nakratko videla. Doneće mi malo kasnije svoju zbirku flore iz Kivičaste zemlje i to će biti taako... oh...“

Rekoh: „Neopisivo dosadno?“

Ona reče: „Moram sada da idem.“

„Džezi Vezi, mogu li doći da se vidimo? Potrebna mi je tvoja pomoć.“

„Ne.“

Džesina soba

Vreme ručka

Ležim kraj Džesine žalosne kolekcije plišanih igračka, uglavnom sova, dok ona bleji ispred ogledala. Šta to radi?

Rekoh: „Džes, veoma zamara kada pokušavam da ti nešto kažem, nešto važno, puno tragičizma, o meni, tvojoj najljepjoj ortakinjici, dok se ti pučiš kao zlatna ribica. Šta to radiš?“

„Vežbam skupljanje usana.“

„Šta?“

„Skupljanje usana. Pa, imala sam sinoć malo problema *vis-à-vis*¹⁰ ljubljenja sa Tomom.“

Uprkos tome što se meni čitav svet raspada po šavovima, uvek me zanimaju priče o ljubljenju. „Ispričaj mi.“

„Pa, bila sam u početku baš nervozna dok sam ga čekala.“

„Da li si izvodila ono smorno čačkanje šiški?“

„Ne znam; u svakom slučaju, kada je došao, ja sam se nekako pretvorila u želatin. Međutim, onda je sve bilo u redu kada je on izvadio svoje kakoseonokaže.“

„Pardon?“

„Svoje, znaš, snimke iz Kivičaste zemlje, pa smo ih malo gledali. Sve dok se nisam smirila. U stvari, bila je jedna baš kul slika Robija...“

Oh, sjajno. Povrh svega ja sada pričam o nekome za koga sam se zaklela da ga neću pominjati ni u grobu.

Rekoh: „Da li je Robi svirao gitaru i igrao sa torbarima?“

Džes me čak nije ni slušala. „U svakom slučaju, dok smo ih gledali Tom mi se približio i zagrlio me. Onda smo, pa... znaš, počeli da se ljubimo i tako to.“

„I tako to? Koji je broj i tako to u registru ljubljenja? Do kog broja ste stigli?“

„Mm... petica i malo šestica. Bilo je stvarno bajno. Osećala sam kao da se sva topim u njemu i onda... pa... onda me uhvatio nekakav grč u usnama.“

„GRČ U USNAMA?“

Deset minuta kasnije

Izgleda da se zanela ljubeći se pa su joj se usne iznenada ukočile.

Ona reče: „Uhvatio me je grč u usnama i one su mi se nekako ukrutile.“

„Kako to izgleda?“

I pokaza mi. Bože. Znae kada stavite bebi hranu u usta i ona joj se ne dopadne, pa joj se oči skroz izbeče, a onda joj se čitava faca ukoči i hrana joj izleti iz usta? Pa, čak i ako ne znate, verujte mi, ja znam. Libi može sutlijaš da dobaci do drugog kraja sobe.

Dok mi je Džes pokazivala svoje ukočeno lice, rekoh: „Ako nemaš ništa protiv što ću ovo reći, Džes, ovo nije baš privlačno.“

¹⁰ Franc.: nasuprot, naspram, prema. Džordžija pogrešno koristi ovaj izraz u značenju „u pogledu“. (Prim. prev.)

Ona reče: „Pretpostavljam da je to od ljubljeničke kri-ze. Nisam pućila usne sto godina, pa... znaš, pošto nisam vežbala... ali neće se to ponovo desiti.“

„Dobro.“

„Zato što sam sada počela da vežbam. Da ti pokažem?“

„Ne.“

„Okej. Ide ovako: napuć, opusti se, napuć, opusti se, napuć, opusti se. Vidiš?“

Ništa nisam rekla, samo sam ležala i blenula u nju, velikim blenastim očima kao i sve sove, dok je ona pućila i opuštala usne. Lićila je na kombinaciju Mika Džegera i nekog idiota. Ne mora tim redom.

Sada je prešla u brbljačku fazu: „A zatim kao *pièce de résistance*¹¹ palacanje jezikom, palacanje jezikom.“

Bože, užasno je sedeti ovde dok joj jezik izlazi i ulazi kao neka poludela voluharica. Na svu sreću, uspela sam da joj nabijem jedan midžit džem¹² u gubicu, ne bih li uspela da joj ispričam tužnu priču o svom Italijanskom Ždrepcu.

Deset minuta kasnije

Ona reče (žvačkasto žvačkajući): „Pa, rekla si da on mora da bude tvoj jedan i jedini dečko, ili šta već? *Ariverderci*,¹³ Masimo?“

Rekoh: „Da, ali...“

„Pa, Percine mu prevelike pidžame, na šta si mislila? Jesi li poludela?“

¹¹ Franc.: glavno jelo. (Prim. prev.)

¹² Vidi Džordžijin glosar. (Prim. prev.)

¹³ Ital.: Zbogom. (Prim. prev.)

„Ne, Džes, nisam poludela. Samo slučajno imam prijateljicu koja puno liči na tebe i koja je rekla: 'Jednostavno budi to što jesi.'“

„Šta?“

„Rekla si da kad je neko to što jeste, i iskren, to je isto kao i kada ima darežljiv nos. Kao što ga ja imam. Tačno upotrebijene reči su glasile: 'Nemoj ići u radnju gde se prodaju kamuflaže za noseve; pusti svoj vlastiti nos na slobodu, neka divlja.'“

„Koja je to apsolutna budala rekla?“

„TI si rekla, Džes.“

„Jesam li? Dobro, jesam, ali nisam stvarno tako mislila, je l' da? Jasno. To si ti uobrazila, zar ne? Mislim, u pitanju je bila ZAMIŠLJENA radnja gde se prodaju kamuflaže za noseve. Nisam stvarno mislila da bi ti trebalo da BUDEŠ to što jesi. To je jednostavno glupavo.“

Stvarno, stvarno sam mogla da je ubijem. Zapravo, kada bih iznenada napala njene glupave šiške, mogla bi da se zadavi onim svojim glupavim midžit džemom, i to bi bilo dobro.

Nažalost, Džes se sada zainteresovala. Reče: „Pa da li sam dobro shvatila – on bira između tebe i Kretenuše Lindzi? Bože, da li ona to zna? Jer ako zna, ti si mrtva kao krofna. Mrtvija.“

Na zdravlje.

13.30

U prizemlju se začulo zvono i minut kasnije u sobu je ule-teo Tom. Reče:

„Hej, Džordžija...’bardan, kako bi to naši ortaci iz Kivi-časte zemlje rekli! Sjajno što te vidim!“ I zagrlili me snažno, baš kao pravi momak. Stvarno je bilo lepo. Posebno zato što ja možda više nikada u životu neću osetiti džemper nekog momka kraj svoje glave, s obzirom na to kako sada stvari stoje.

On sede na krevet, pogleda u nas obe i reče: „Okej, o čemu ste pričale? O karminu?“

Mi obe napravismo uvređene face. Tom nastavi: „Mmm... o svetskom miru, *Mančester junajtedu* koji juriša u četvrtfinale? Ljubljenju?“

Rekoh uz neprestani dostojanstvenizam: „Tome, meni je na pameti puno toga, a ne samo momci. Znaš, ima na svetu i drugih stvari.“

On reče: „Pa, znači sve je gotovo između tebe i Italijanskog Ždrepeca?“

„Ne, pa, mm možda... oh, ne znam.“ I izbrbljah čitavu priču zato što je bilo tako fino imati nekog iz momačkog sveta s kim sam mogla da popričam. A za jednog momka, Tom skoro i da nije baš potpuno umno poremećen.

On na kraju leže na Džesinu prepariranu porodicu sova i reče: „Jao.“

Ja ga pogledah.

On pogleda mene. „Jaoli jao i jao.“

Džes reče: „Znam, to sam i ja pomislila.“

Šta su oni, telepatski blizanci idioti?

Rekoh Tomu: „Šta ti misliš?“

On reče: „Pa, znaš, on je upravo završio dužu vezu i, pa, dobro izgleda, zar ne? Ne da se ja palim na njega ili tako

to. Ali izgleda. Skoro da bi mogao da ima svaku ribu koju poželi.“

Džes je klimala glavom kao da je Tom doktorka Rut, psihijatar holivudskih zvezda, ili tako nešto. I pribila se baš uz njega. Jadno.

Tom nastavi da priča: „Džordžija, misliš li da njega, znaš, pa, pomalo ne brine to što si ti možda pomalo... pa, neobična?“

Rekoh: „Neobična? Kako to?“

Tom reče: „Pa, kada te je prvi put pitao da li si za piće, ti si krenula da izvodiš disko ples uz Rolf Harisovu¹⁴ pesmu ’Two Little Boys’.“

Oh, božilibožebože, hoću li ja ikada biti oslobođena svog čaknutizma?

Rekoh: „A šta drugo čovek da uradi kada mu se zalepe tipomamci?“

Džes je i dalje izvodila svoj fijasko zvani mudro klimanje glavom. Reče Tomu: „Da, da, razumem na šta misliš. Možda se plaši da se zabavlja s njom, i zaista, ko može da ga okrivljuje za to?“

Taman sam htela da joj se bacim ka grkljanu kada njena keva zakuca na vrata i reče: „Džes, mogu li ući na trenutak? Tata i ja idemo na plac, pa sam vam ostavila užinu u kuhinji. Znam ja kako vi mladi jedete! Zdravo.“

Njeni muti i fati su krenuli na plac. Džesina keva je obula čizme veliške¹⁵ i obukla pantalone i džemper, pristojne

¹⁴ Poznati muzičar, slikar i TV voditelj, rodnom iz Australije, prepoznatljiv po bradi i velikim naočarima. (Prim. prev.)

¹⁵ Vidi Džordžijin glosar. (Prim. prev.)

veličine kako i dolikuje kevama. Njen fati verovatno i ne zna kako izgledaju kožne pantalone. Moj fati ima klovnovski automobil, a keva mi se sinoć vratila prevrnute majice. Kako ja da znam kako da se ponašam? Zašto bi ijedan Bog Ljuubavi želeo da išta ima sa mnom? Oh, neee, nemojte sada da zaplačem.

Tom me pogleda, pa me onda zagrli. „Slušaj, Džordžija, ako te ne zgrabi, on je na gubitku. Ti si fanta; svi to znamo.“

Čak je i Džes postala fina. „Da, ti si, mm... fanta, i tako si, znaš... ti. Mislim, ti ne bi bila ti da nisi ti, zar ne?“

O čemu je ona to brbljala?

Tom je tražio nešto u rancu. „Dži, imam nešto da ti pokažem.“

Oh bože, sad će da izvadi vodenjake ili tako nešto, u ovakvom trenutku. Pružio mi je gomilu fotografija. Oh, lepo, sa njegovog putovanja u Kivičastoj zemlji. Baš zanimljivo. Nije.

Prelistala sam ih nasumice. Drveće, drveće, ovce, drveće, Kivičastijanci u velikim čizmama, šortsevima i sa smešnim bradama. A muškarci su još gori!!! Hahahahaha. Oh, umukni, mozgu. Još ovaca, izmeti vombata, gejziri, još brada, ovaca, drveća, ovaca i... onda ugledah fotografiju znate koga. Originalnog Seks Boga Srcelomca. Kako se smeši u fotoaparatu. Sanjalačkih tamnoplavih očiju. Preplano. Kako stoji kraj reke, u šortsu. Hvala bogu što sam ga se odlučno klonila i ništa nisam osetila.

Minut kasnije
Jojjjjjj. A i uhhhh.

Ponovo u svojoj sobi ispunjenoj bolom
19.00

Osećala sam se kao držosveć¹⁶ *extraordinaire*¹⁷ kod Džezi Spezi. Sve to držanje za ruke i kikitiranje, jadno je. Mogla bih biti i supruga Nevidljivog Čoveka. Gospođa Nevidljivić. Bilo je samo cmokili cmok cmok, „Oooooohhh, Tome, sviđaju li ti se moje nove cipele? Ooohhh, Tome, imam novu sovu“. Jadno. Ja to nikada ne bih radila pred nekim. Mada, ne treba da brinem, zato što ću, ako Masimo izabere Kretenušu Lindzi, živeti u lezbejskom manastiru do kraja života.

Pet minuta kasnije

Život je zaista postao *merde*¹⁸ kada ne mogu da razgovaram sa svojom najboljom ortakinjicom zato što je ona PRE-ZAUZETA svojim dečkom.

Pa, neka mu bude: ako ona između Toma i mene bira Toma, to je njen problem.

Izbegavaću je, odlučno.

PUNO.

Kao što izbegavam Robija.

Ne dam mu da mi uđe u mozak. Nema mesta ni za koga u poslastičarnici agonije; tamo je već velika gužva.

A, u svakom slučaju, Masimo je jedan i jedini.

Možda.

¹⁶ Vidi Džordžijin glosar. (Prim. prev.)

¹⁷ Franc.: izvanredan, poseban. (Prim. prev.)

¹⁸ Franc.: sranje. (Prim. prev.)